

آنچه موسویان در خاطرات خود فاش کرد

موسویان می گوید نیکولو سفیر فرانسه به وی گفت غنی سازی در ایران برای آمریکا در حکم خط قرمز است.

تاریخ: ۳۱ خرداد ۱۳۹۱ - ۰۷:۱۷

کدخبر: ۲۰۴۸۷۹

کیهان نوشت: انتشار خاطرات حسین موسویان (عضو تیم مذاکرات هسته ای در دوره اصلاحات) نشان می دهد دولت های غربی به ویژه انگلیس و آمریکا در قبال ایران سیاست دفع الوقت را در پیش گرفته و دنبال تعطیلی کامل فعالیت های هسته ای در ایران بوده اند.

به گزارش رسانه هایی نظیر انکتی وار، سی ان ان و آسیاتایمز، موسویان در کتاب خاطرات تصریح می کند: انگلیس با اصرار آمریکا در سال ۲۰۰۵، پیشنهاد ایران مبنی بر تبدیل اورانیوم غنی سازی شده به میله سوخت در خارج از کشور را که کاربرد نظامی را ناممکن می کرد، وتو کرد. این اتفاق چندماه پس از توافق ایران با فرانسه و انگلیس و آلمان در ۱۵ نوامبر سال ۲۰۰۴ برای تعلیق داوطلبانه غنی سازی و دیگر فعالیت های هسته ای روی داد. هدف غایی اروپا پایان بخشیدن به تمام فعالیت های غنی سازی در ایران بود.

براساس این گزارش، «در مذاکرات پاریس (مارس ۲۰۰۵) طرف مذاکره کننده ایرانی پیشنهاداتی داد که شامل تبدیل اورانیوم غنی شده به میله سوخت در خارج و تعهد به پروتکل الحاقی برای بازرسی سر زده از ایران بود. پیتر جنکینز نماینده انگلیس در آژانس و یکی از اعضای هیئت انگلیسی در مذاکرات پاریس در مصاحبه با اینترپرس تصریح کرد که تمام طرف های مذاکره تحت تاثیر طرح ارائه شده از سوی هیئت مذاکره کننده ایرانی قرار گرفتند. هیئت اروپایی برای مذاکره باز هم درخواست تنفس کرد اما بلافاصله تصمیم گرفت به هیئت ایرانی بگوید به زمان بیشتری نیاز دارد و اما آنها پی گیر بررسی بیشتر این طرح نشدند.»

به گزارش این رسانه، موسویان در خاطرات خود فاش می کند که طرف ایرانی پس از چند هفته دریافت اروپایی ها به هیچ مذاکره ای که در آن توافق بر سر هرگونه غنی سازی در ایران ولو ۲۰ عدد سانتریفیوژ پدید آید، هیچ تمایلی نشان نمی دهند. موسویان می گوید نیکولو سفیر فرانسه به وی گفت غنی سازی در ایران برای آمریکا در حکم خط قرمز است. برای انگلیس هم هیچ طرح قابلی در زمینه از سرگیری غنی سازی در ایران وجود نداشت. جنکینز چنین طرح هایی را ائتلاف وقت می دانست و بعدها اظهار داشت که هدف غایی انگلیس، از میان برداشتن تمامی برنامه هسته ای ایران بوده است. جنکینز می گوید «به خاطر دارم حتی نمی توانستیم به ایران اجازه داشتن ۲۰ دستگاه سانتریفیوژ برای کارهای تحقیق و توسعه بدهیم. ایرانی ها گفتند نمی توانند با از دست دادن غنی سازی موافقت کنند اما اروپایی ها امیدوار بودند که این فقط یک موضوع برای باز نگاه داشتن مذاکرات باشد. ما بر این باور بودیم با مشوق های کافی و ترساندن ایران با تهدید ارجاع به شورای امنیت سازمان ملل این کشور را وادار به این کار نماییم.»

